

Publicerad 2008-02-21 15:42 av meeeww

rollanalys på "shepard" i "den perfekta kyssen" av staffan göthe

shepard

Shepard kan inte läsa eller skriva.

Han brukar titta i skvallertidningarna och se sitt ansikte i bakrunden på vimmelbilderna.

Han vet inte vad det står men han förstår att de skriver att han är perfekt. som champagnen och kokainet

Han behöver den okände och älskar honom för att han speglar han själv.

Han förstår vad shepard vill berätta och skriver och skapar åt honom

Inte alla kvällar var perfekta, det vet han. när allt som var kvar när han vaknade var en minneslucka stor som ett svarthål och hans spegelbild och knogar var svullna och blodiga. Då kröp han till den okände som lovade att skriva en bok om han omvändelse. I bakfylleängesten och avtändningen yrade han om att bli frälst och fri narkotikan.

Shepard har inga minnen trots att han är 27 nu och jagar den perfekta showen, kyssen och slutet.

Han vet inte var pistolen kom från men han har börjat älska dess tyngd i handen och maktkänslan

Shepard vill ha allt och äga allt. Han älskar när hans dansare rör sig under strålkastarna. När hans verk speglas i åskådarnas ögon. Han älskar när den okände kryper och krälar och älskar så patetiskt som han själv aldrig kommer att göra.

Shepard är egentligen en obstinat skitunge som vägrar att följa andras regel och inse att han inte bestämmer allt. han klarar inte av motstånd och pendlar mellan euforisk självkärlek och bottenlöst hat till världen som vägar följa hans nycker.

Den dagen den okände inser att shepard bara är yta och att hans leenden bara är tänder och tandkött och att allt i honom sakta ruttnar. Att han föraktar all kärlek som inte är beroende och slår sig fri.

den dagen kommer shepard dö.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren meeeww med Poeter.se id #21625 innehar upphovsrätten